

ARMOLAHJAT JA HERÄTYS

HERÄTYS

Kirkkojen alennustila ja herätykset

Kun katselee kirkkohistoriaa taaksepäin ei voi olla ihmettelemättä erästä asiaa: "Miten on mahdollista, että kristillinen kirkko on yhä olemassa ja kaiken lisäksi kasvaa tänään nopeudella, jollaista ei koskaan edes alkuseurakunnan aikana ole koettu?" Kiinassahan on jo yli vuosikymmenen jatkunut maailmanhistorian laajin ja voimakkain herätys. Miljoonia kiinalaisia tulee vuosittain uskoon.

Syy tähän ihmettelyyn on kirkon historiaa pinnallisestikin tuntevalle ilmeinen. Kristuksen nimeä kantanut seurakunta on epälukuisia kertoja vajonnut käsittämättömän syvään alennustilaan. Raha, valtapyyteet, väärä evankeliumi, yleisuskonnollisuus ja kaikkinaisen synninharjoitus on saanut kirkkojen sisällä siinä määrin suuret mittasuhteet, että koko kirkon olemassaolo on joutunut vaakalaudalle. Ja kuitenkin Herra on nostattanut jälleen miehiä ja naisia, joiden mukana uudet herätyksen tulet ovat lähteneet leviämään.

Euroopassa eletään yhtä sen kristillisen historian kaikkein syvintä alennustilaa, vaikka Afrikasta, Aasiasta ja latilalaisesta Amerikasta saammekin kuulla uutisia Herran suurista teoista. Herätyksen tarve maanosassamme on syvä ja siellä täällä on myös kristittyjen ryhmiä, jotka kaipaavat ja rukoilevat herätystä pakanallistuneeseen maanosaamme.

Mitä herätys on?

Mutta mistä herätyksessä on viime kädessä kysymys? Siitä vallitsee herätystä ikävöivien ja rukoilevien uskovienkin kesken varsin erilaisia käsityksiä. Herätyksellä on tietenkin useita ulottuvuuksia, joten käsitysten ei tarvitse olla keskenään ristiriitaisia.

Vanhastaan herätyksellä on ymmärretty sitä, että paikallisesti tai alueellisesti moni ihminen tulee saman aikaisesti synnin tuntoon ja uskoon. Usein herätykset alkavat jonkun yksityisen ihmisen väkevästä kääntymyksestä ja leviävät sitten kulovalkean tavoin muodostaen herätysliikkeitä. Herätykseen on aina liittynyt myös aiemmin uskoon tulleitten hengellistä uudistumista ja uutta Hengen tulta. Historiassa hyvin monien herätysten alkuvaiheeseen on liittynyt sellaisten armolahjojen kuin profetian ja kielilläpuhumisen runsasta esiintymistä, mutta poikkeuksiakin on.

Armolahjaherätys

Viimeaikoina on alettu puhua myös armolahjaherätyksestä, jossa näyttää olevan kysymys enemmän erilaisten armolahjojen saamisesta tai jo saatujen lahjojen käyttöön ottamisesta kuin uusien ihmisten uskoon tulemisesta ja pelastumisesta. Esimerkiksi parantamisen armolahjojen käyttö on Suomessa selvästi lisääntynyt ja ajoittain suuria joukkoja ihmisiä kokoontuu tilaisuuksiin, joissa ihmisten puolesta rukoillaan. Aitoa paranemista tapahtuu varsin paljon, mutta siihen nähden varsin vähän uusia ihmisiä näyttää tulevan uskoon. Tämä asia oli kyllä jo Jeesuksen toiminnassa havaittavissa. Vain yksi kymmenestä parannetusta pitaalisesta tuli uskoon ja palasi Jeesusta ylistämään. Luonnollisen tason ihmeet eivät välttämättä vie ihmisiä etsimään hengellisiä ihmeitä.

Mikä nyt sitten on armolahjojen osuus herätyksessä? Ensiksi on heti todettava, että yhtä vähän armolahjojen runsas esiintyminen, uskovien innokas rukous, laaja evankelioiminen kuin heidän pyhä ja hurskas elämänsäkään voi taata meille herätystä. Se, että Jumala on antanut usein herätyksiä kaikkein syvimmän hengellisen kuleman keskelle, kertoo sen, että herätys on kokonaan taivaasta kotoisin. Jumala sen antaa vastauksena oman Poikansa Jeesuksen esirukouksiin, niinkuin helluntainkin ihme tapahtui Jeesuksen lunastustyön perusteella Jeesuksen astuttua taivaaseen Isän luo ja vuodatettua Pyhän Hengen.

Herätys on siksi kokonaan Jeesuksen lahjaa, kun Hänen Henkensä alkaa väkevästi toimia jonkun kansan tai heimon tai alueen ihmisten keskuudessa. Herätystä edeltää aina evankeliumin julistus, sillä Pyhä Henki on omalla vapaalla valinnallaan sitonut ihmisen pelastuksen evankeliumin julistamiseen ja kuulemiseen.

Silmät ja korvat auki

Herätyksessä on kysymys siitä, minkä Jeesus ilmaisi vastakohtanaan Jesajaa lainaten näin:

13. Sentähden minä puhun heille vertauksilla, että he näkevin silmin eivät näe ja kuulevin korvin eivät kuule, eivätkä ymmärrä.

14. Ja heissä käy toteen Esaiaan ennustus, joka sanoo: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö.'

15. Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät he näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.'

16. Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat.

17. Sillä totisesti minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat halunneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet. (Matt. 13:13-17)

Herätys on sitä, että ihmisen silmät ja korvat avautuvat kuulemaan. He alkavat nähdä sydämen silmin, millainen Jumala on pyhydessään ja armossaan. He alkavat kuulla Jumalan puhetta omalle sydämelleen. Kun silät ja korvat ovat auki, sydän voi ymmärtää. Kun sydän ymmärtää, se kääntyy parannuksessa ja uskossa Herran puoleen. Ja kun niin tapahtuu Herra itse parantaa. Herätys on Herran parantavaa, pelastavaa ja uudistavaa työtä. Herätys alkaa siitä kun ihminen avaa silmänsä ja korvansa Herran puheelle. Herätys on Jumalan armon ihme kääntyvän ihmisen elämässä.

Jesajan herätys

Tyypillinen Vanhan Testamentin esimerkki herätyksestä on Jesajan kokemus hänen kirjensa 6. luvussa:

- 1 Kuningas Ussian kuolinvuonna minä näin Herran: hän istui korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin.
- 2 Hänen yläpuolellaan seisoivat serafit, joilla oli kuusi siipeä kullakin: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella verhosivat ruumiinsa ja kahdella lensivät.
- 3 He huusivat toinen toiselleen: - Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot! Hänen kirkkautensa täyttää kaiken maan.
- 4 Ovenpielet vapisivat äänten voimasta, ja huone tuli täyteen savua.
- 5 Ja minä sanoin: - Voi minua, minä hukun! Minulla on saastaiset huulet, ja saastaiset huulet on kansalla, jonka keskellä elän, ja nyt minun silmäni ovat nähneet Kuninkaan, Herran Sebaotin.
- 6 Silloin yksi serafeista lensi luokseni kädessään hehkuva hiili, jonka hän oli ottanut pihdeillä uhrialttarilta.
- 7 Hän kosketti sillä minun huuliani ja sanoi: - Katso, tämä on koskenut huuliasi, sinun syyllisyytesi on poissa ja syntisi sovitettu.
- 8 Minä kuulin Herran äänen sanovan: - Kenet minä lähetän? Kuka lähtee sananviejäksi? Niin minä vastasin: - Tässä olen, lähetä minut!
- 9 Hän sanoi: - Mene ja sano tälle kansalle: Kuulemalla kuulkaa älkääkä käsittäkö. Katsomalla katsokaa älkääkä ymmärtäkö.
- 10 Paaduta tämän kansan sydän, sulje sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se silmillään näkisi, ei korvillaan kuulisi eikä sydämellään ymmärtäisi - ettei se kääntyisi ja tulisi terveeksi.
- 11 Minä kysyin: - Kuinka pitkäksi aikaa, Herra? Hän vastasi: - Siksi kunnes kaupungit ovat autioina, asukkaita vailla ja talot tyhjillään, kunnes tyhjiä pelloilla vallitsee autius.
- 12 Herra vie ihmiset kauas, ja tyhjänä leviää hylätty maa.
- 13 Jos väestä on jäljellä vaikka vain kymmenesosa, vielä sekin raastetaan maasta, kaadetaan niin kuin puu, kuin tammi. Mutta puustakin jää kanto, ja siitä kannosta kasvaa pyhien suku.

Jumala hallitsee

Maa oli kaaoksessa. Kuningas Ussia oli juuri kuollut. Kukaan ei hallinut Herrasta pauas pois juossutta valtakuntaa. Väkivalta, lama, anarkkia, mielivalta rehoittivat ja viholliset painostivat. Kansa oli hyljännyt elävän jumalan ja juoksi epäjumaliensa perässä. Tällaisessa tilanteessa Herra avaa nuoren Jesajan silmät näkemään ja kuulemaan: Herra hallitseekin kaiken kaaoksen keskellä. Jumala on kuningas silloinkin, kun koko maailma on mitä hirveimpien ahdistusten keskellä syntiensä tähden. (Ilmestyskirjan suurta lohtua antava sanoma on siinä, että kun lopun ajassa tapahtuu käsittämättömän hirvittäviä asioita maan päällä: sataa satojen kilojen painoisia rakeita, ihmiskunnasta kuolee kerta heitolla kolmannes ja sodat raivoavat, kaiken tämän keskellä Kristus hallitsee. Tapettu Karitsa on avaamassa sinettejä, viemässä historiaa kohti lopullista päätöstä ja Jumalan kansan voittoa.)

Jumalan pyhyys

Herran kirkkaus täytti temppelin ja serafit lauloivat ja huusivat niin väkevää ylistystä Herralle, että temppelin ovenpielet vapisivat tämän suunnattoman voimakkaan ylistyksen voimasta. Enkelit julisivat Herran pyhyyttä ja hallintavaltaa ei vain taivaassa, vaan myös maan päällä. Heidän huutoonsa sisältyi profetia Jumalan suuren suunnitelman ihanasta päätöksestä: "Kaikki maa on oleva täynnä Herran kirkkatta". Vielä maan päällä vallitsi jumalaton meno, mutta Herra on kiivaudessaan vievä oman pealstussuunnitelmansa päätökseen.

Temppeli täyttyi savulla, mikä Ilm.15:8: mukaan ketoo Jumalan pyhästä vihasta kaikkea syntiä kohtaan.

Kun Jesaja näki Jumalan pyhyiden ja vihan syntiä kohtaan, hän tajusi oman hirvittävän saastaisuutensa ja kansansa kauheat synnit. Hän tajusi, että hän oli "helvetin kekäle" ja parahti maan päällä: "Voi minua, minä hukun!" Helvetin kauhu alkoi taivaan kirkkauden näkemisestä. Kukaan ei voi ymmärtää mitään kadotuksen luonteesta näkemättä Jumalan pyhyyttä. Golgata kertoo meille saman: Jumala vihaa syntiä siihen määrään asti, että jokaisen synnin on saatava ranagistuksensa viimeiseen määräänsä asti.

Sovittava armo

Mutta merkillinen on Herran korva. Valtavan ylistyksen pauhun keskelle kantautui omien syntiensä ja kansansa syntien tähden kauhun valtaan joutuneen miehen parahdus. Se oli musiikkia Jumalan korville. Heti lähti enkeli taivasta tuoden uhrialttarilta kiven Jesajan huulille. Uhrialttarin tuli oli sitä tulta, joka oli polttava Jumalan Pojan kadotuksen liekkeihin Golgatan ristillä, jotta Jesaja saisi kaikki syntinsä anteeksi. Alttarin kivi ei polttanut, vaan puhdisti, toi anteeksiantamuksen, sovituksen. Jesaja pääsi armon vapaaseen yhteyteen Jumalan kanssa. "Helvetin kekäle" ja Pyhä Jumala lähtivät kulkemaan yhtä matkaa. Suummattoman suuri armo muutti kaiken. Mennyt oli poissa, uusi pysyvä suhde Jumalan kanssa oli rakennettu.

Kenet minä lähetän?

Uutta suhdetta kuvaa se, miten Jesjan silmät ja korvat pysyvät yhä auki taivaallisen Herran suuntaan. Hän kuuli Herran neuvottelevan Poikansa ja enkeliun kanssa: "Kenet minä lähetän? Kuka lähtee sananviejäksi?" Jesajan saaman armon suuruudesta ja sen riittävydestä kertoo hänen "sekaantumisensa" taivaalliseen keskusteluun. Hän ikäänkuin nostaa kätensä ja ilmoittautuu vapaaehtoiseksi: "Tässä olen, lähetä minut!" Pelastiit minut kadotuksen liekeistä, teit minusta lapsesi. Annoit minulle niin suuren armon, että elämäni kuuluu Sinulle. Sinulla on suunnaton rakastava sydän. Jos tahdot sananviejää, tässä olen. Tiedän, että voin sellaisena toimia, kun Sinä lähetät minut ja olet minun kansani! Jesaja tiesi kuinka varma oli Jumalan antama pelastus iankaikkisesta tuomiosta. Siksi hän tiesi vivansa luottaa samaan Herraan millaisissa ajallisissa ahdistuksissansa tahansa.

Sanoma

Herra vastasi: "Mene ja julista kansalle!" Mutta sitten Jesaja koki yllätyksen. Hän saikin aivan toisenlaisen viestin kerrottavakseen, kuin oli odottanut. Hän oli odottanut saavansa lähteä viemään sanomaa Jumalan käsittämättömän suuresta armahtavasta rakkaudesta. Olihan hän itse juuri saanut sen kokea omassa elämässään. Mutta hänen sanomansa pitikin olla aivan muuta: "Kuulemalla kuulkaa älkääkää käsittäkö. Katsomalla katsokaa älkääkää ymmärtäkö. Paaduta tämän kansan sydän, sulje sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se silmillään näkisi, ei korvillaan kuulisi eikä sydämellään ymmärtäisi - ettei se kääntyisi ja tulisi terveeksi."

Pitikö hänen siis lähteä julistamaan paatumusta. Miksi, miksi? Siksi, että kansan hirvittävä sokeus oli siinä, että se luuki näkevänsä ja kuulevansa. Se luuli ymmärtävänsä Jumalan sanan jopa syvemmin, avarammin, armollisemmin ja vapauttavammin kuin mikään aikaisempi sukupolvi oli Sanaa ymmärtänyt. Sehän oli päässyt jo ymmärtämään senkin, että kaikki muutkinuskonnot pelastaisivat, kaikille ihmisille kävisi lopulta hyvin. Olihan Jumalan armo niin suuri ja avara. Siksi kansalle oli julistettava paatumusta, sokeutta ja kuuroutta. Vasta oman sokeutensa tunnustava voi nähdä, vasta oman kuuroutensa tajuava voi kuulla, vasta oman ymmärtämättömyytensä ymmärtäjä voi alkaa ymmärtää.

Mutta Jesaja ei voinut tyytyä pelkästään tähän tehtävänasetteluun: "Kuinka pitkäksi aikaa, Herra?" Eihän tämä voi olla Sinun viimeinen tahtosi kansallesi. Juurihan Sinä osoitit armosi pelastamalla minut saastaisen. Eikö minulla olekaan lupaa julistaa armon evankeliumia.

Jesajan kysymys oli oikea ja siksi Herra antoi siihen myös vastauksen: "Ei, ei todellakaan viimeinen tahtoni ei ole kansan hukkuminen, vaan sen pelastaminen. Mutta sen paatumus on niin syvä, että Minä en saa sitä hereille muuten kuin kovien ajallisten tuomioiden kautta. Maa tulee autioksi, kansa karkoitetaan pois. Mutta lopulta saan edes sen pienen jäännöksen kääntymään puoleeni. Minua ei kiinnosta se miten hyvin kansalla sujuu ajallisesti, vaan se miten saisin edes jonkun heistä luopumaan hirvittävästä

paatumuksestaan.

Onko muuten tämän päivän Suomen ja Ruotsin kansa jotenkin vähemmän syntistä kuin heimoveljemme inkeriläiset, jotka saivat kokea Siperian ja muut kauhut, jotta tänään jäännöksen keskuudessa kasvaisi pelastettujen pieni Inkerin kirkko! Maamme rajat eivät ole Jumalalle mitään pyhää! Hänelle on tärkeintä meidän iankaikkinen pelastuksemme.

Tänäkin päivänä meidän on korotettava äänemme ja julistettava Jumalan pyhää vihaa paatuneelle kansalle, että sen joukosta edes jotkut kääntyisivät ja saisivay kokea saman herätyksen armon kuin Jesaja.

Jesajan heräämiseen kuului saumattomasti hänen kutsumisensa tehtävään ja hänen varustamisensa tehtävän suorittamiseen. Hän sai pelastuksen, tehtävän, sanoman ja armolahjat sen viestittämiseen eteenpäin. Viimeksimainitusta kertoo meille koko Jesajan kirja. Herra antoi profetian lahjan. Hera antoi myös runoilijan lahjan, sillä niin tuomion kuin armon sana Jesajalla on paketoitu runon muotoon, musertavaan ja parantavaan.

ARMOLAHJAT

Kaikki lahjaa

Kaikki, mitä meillä on luonnollisen syntymämme perusteella, on Jumalan lahjaa meille. Kun Herra ottaa meidät omikseen, Hän haluaa myös kaiken sen, mitä Hän on meille antanut tulevan omaan käyttöönsä. Eli kaikki lahjamme on pyhitettävä eli annettava Jumalan palvelukseen.

Uudestisyntymisen yhteydessä tai sen jälkeisissä Pyhällä Hengellä täyttämiskokemuksissa Herra jakaa ns. armolahjojaan, jotka annetaan seurakunnan rakentamiseksi ja ns. luonnollisten lahjojen lisäksi. Samoin kuin luonnollistenkin lahjojen laita on, armolahjoja eivät uskovat välttämättä käytä ollenkaan tai eivät välttämättä pyhitä eli erota niitä oikeaan käyttöön. Armolahjat ja synnyinlahjat vaativat mollemat pyhitystä. Lahjojen määrä ei kerro mitään ihmisen pyhityksestä. Mutta se, miten lahjoja käytetään kertoo sitäkin enemmän.

Herra päättää

Niin armolahjojen kuin luonnollisten lahjojenkin saamisesta päättää Herra täysin vapaasti. Jokaisella on omat je erilaiset lahjansa. Mutta toisin kuin syntymälahjojen kohdalla, Herra voi antaa armolahjoja lisää niille, jotka niitä tavoittelevat. Tavoittelulla Raamattu ymmärtää sitä, että lahjoja pyydetään Herralta ja jo olemassaolevia "talentteja" käytetään Jumalan seurakunnan rakennukseksi eli rakkauden välineinä Raamatun ilmoittamalla tavalla. (Huom! Olen tähän mennessä ollut vain muutamassa sellaisessa kokouksessa, jossa kielilläpuhuminen lahjaa on käytetty niinkuin Raamattu nimenomaisesti vaatii: Vain sikäli kuin selityksen lahja on myös läsnä ja järjestyksessä korkeintaan kaksi tai kolme kertaa yhdessä kokouksessa.)

Profetian lahja

Armolahjojen ja herätyksen suhde tulee parhaiten näkyviin Paavalin opetuksessa, jossa hän kehoitti korinttilaisia tavoittelemaan erityisesti profetian armolahjaa. Profetian tärkein tehtävä on paljastaa seurakunnan kokouksiin tulleiden uskosta osattomien ihmisten synnit niin, että he nöyryvät parannukseen ja kääntyvät Herran luo. Sen, jonka salatut synnit Herra profetian kautta paljastaa on pakko tunnustaa, että "Jumala on todellakin omissaan".

Armilahjojen myönteisiä vaikutuksia

1. Jumalan läsnäolon ja voiman lähes fyysinen kokeminen ja tunteminen. (Kaatumiset, voimakas ilo ja riemu, pyhyiden tuntu). Jumalan läsnäolo koetaan konkreettisella tavalla.
2. Parnatamisen lahjan käyttö osoittaa, miten Jumala rakastaa ihmistä, auttaa häntä hädässä ja lupaa antaa lopullisen terveyden taivaassa. Lahjan tarkoitus on viedä hengelliseen todellisuuteen.
3. Alkuseurakunnan saatua Pyhän Hengen se alkoi ensimmäiseksi ylistää Herraa. Sitten siihen sisältyi rukous ja lopulta profeetallinen julistus. Armolahjojen käytössä ylistyksellä - meidän luterilaisuudessamme aiheettomasti sivurooliin jätetyllä asialla - on keskeinen merkitys. Jumala asetetaan keskukseen. Ei vain puhuta Hänestä vaan puhutaan Hänelle. Kerotaan millainen Hän on pyhyidessään ja armossaan.
4. Rukous on armolahjojen käytön myötä päässyt uuteen kukoistukseen. Uskovien välistä yhteyttä koetaan entistä syvemmillä tasolla. Maailmalle tärkein todistus ei ole meidän saarnamme, vaan se tapa millä seurakunta seurakuntana ylistää Herraa ja huolehtii heikoista ja kärsivistä.
5. Erittäin vaikeissa ja monimutkaisissa sielunhoidollisissa umpisolmuissa armolahjojen käytön avulla Herra päästää ihmisiä vapauteen. Vaikeat patoutumat voivat purkautua.

Salakuoppia

Armolahjojen käytön suhteen on aina oltava varuilla, sillä sielunvihollinen pyrkii vääristämään myös parhaiten Jumalan lahjojen käyttöä. Silti ei armolahjoja saa heittää pesuveden mukana. Herra on sitä mieltä, että niitä tarvitaan seurakunnan keskellä.

1. Kun opetuslapset palasivat matkaltaan, jolle he olivat Herran varustamina ja valtuuttamina lähteneet, he iloitsivat erityisesti siitä, että sairaat olivat Jeesuksen nimessä parantuneet ja riivaajat väistyneet ihmissydämistä. Mutta Jeesus joutui oikaisemaan heitä: "Älkää siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitetut taivaassa." Lahjojen kanssa aina vaaranamme on ihastua niihin enemmän kuin niiden Antajaan. Herra halusi muistuttaa, mikä on iankaikkista ja mikä ajallista.

Pelatus on se mistä pitää iloita ennen muuta.

Ryttylässä vierailut entinen hindu-guru Rabi Maharaji valitti uskovien suhteellisuudentajun puutetta eräässä seurakunnassa. Kun hän oli kertonut todistuksen uskoontulostaan ja siitä, miten lähes hänen koko perheensä pelastui hindulaisuuden ja synnin orjuudesta Kristuksen ihmeelliseen valoon, seurakunta kuunteli hiljaa. Mutta kun hän sitten kertoi, miten hänen isoäitinsä, joka oli ollut vuosikymmeniä liikuntakyvytön, parani uskon tulonsa jälkeen käveleväksi, niin koko seurakunta innostui huutamaan hallelujaata. Hän oli hyvin murheellinen tästä. Uskovat eivät enää tajunneet, mikä on suurta ja mikä toissijaista. Pelastus vai terveys? Suhteellisuudentajua tarvitaan!

2. Toinen uhkaava vaara on profetian yhteydessä usein esiintyvä profeetan armolahjan saaneen ihmisen korottaminen ja profetioiden Raamatullisen arvioinnin laiminlyönti. Pitemmälle kehittyneenä profetioille helposti annetaan Raamatun sanaa tärkeämpi merkitys. Muistan, miten joku vuosi sitten hölmistyin, kun eräs innokas ja elävä uskova kysyi minulta: "Miten muuten Jumala puhuu sinulle?" Vastasin tietenkin: "Raamatun kautta Hän puhuu omalle tunnolleni." Mutta hän - lujasti Raamattuun uskova veli - ei ollut tyytyväinen vastaukseeni. Hän tarkoitti: "Millä muulla tavalla kuin vain Raamatun kautta?" Suhteellisuudentaju saattaa kadota meiltä helposti. Vaikka Herra puhuukin monilla tavoilla, kaikki on tutkittava Raamatulla, joka on ehdoton ja lopullinen totuuden mitta.

Kärsimys armolahjana

Harvoin kuulee korostettavan sitä, että eräs tärkeimmistä armolahjoista on saada kärsiä Kristuksen nimen tähden. Jeesus puhui päivittäisestä ristinnottamisesta ei suinkaan jonkinlaisena välttämättömänä pahana, vaan Hänen seuraajansa etuoikeutena.

Paavalista Jeesus kertoi Ananiaalle, kuinka paljon Paavali joutisi kärsimään Kristuksen nimen tähden.

"Hän on minulle valittu ase, kantamaan minun nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen. Sillä minä tahdon näyttää hänelle, kuinka paljon hänen pitää kärsimän minun nimen tähden." (Apt. 9:15-16)

Jeesuksen sana on usein tulkittu kait jotenkin siihen suuntaan, että Paavali sai Jeesukselta sopivan rangaistuksen siitä, että oli ollut seurakunnan vainoaja. Mutta tuskin mitään sen väärempää tulkintaa voisi ajatella. Paavalille kärsimykset Kristuksen tähden olivat se lahja, jolla hän saattoi voittaa lukemattomia ihmisiä Herran valtakuntaan. Hän itse kirjoittaa niistä:

"Herra sanoi minulle: 'Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa'. Sentähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan. Sentähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin,

Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä." (2. Kor. 12:9-10)

Marttyyrien veri on seurakunnan siemen. Seurakunnan kärsimys, jossa näkyy Herran rakkauden läsnäolo, on aina ollut väkevin armolahja Jumalan kädessä. Sen kautta Sana on levinnyt nopeasti. Tätä armolahjaa Herra ei kuitenkaan voi uskoa muille kuin niille, jotka ovat riittävän pyhittyneitä ja antautuneita Hänen käyttöönsä.

Japanissa, missä monissa uskonnoissa tapahtuu shamanistista parantumista, kielilläpuhumista ja merkillisiä uskonnollisia kokemuksia pimeyden ruhtinaan voimin, kristillisen seurakunnan näkyvimmiä hahmoiksi ovat nousseet kristityt, jotka ovat viettäneet elämänsä halvattuina tai sairastaneet lukemattomia vaikeita tauteja, mutta ovat kaiken sen keskellä loistaneet Kristuksen rakkauden valoa. Ahdistuksissa näkyy se, mikä on aitoa ja todellista ja mikä kestää. Evankeliumi on sanoma ennen kaikkea ristillä kärsineestä mutta myös kuoleman voittaneesta Jeesuksesta Kristuksesta.

Luonnolliselta tasolta hengelliselle

Jeesuksen toiminnassa samoin kuin Apostolien teoissa ajallisten ihmisten ja siis armolahjojen käytön varsinainen tarkoitus oli herättää ihmisissä kysymyksiä ja avata heidän korvansa kuulemaan evankeliumin sanaa. Mikään ihme ei voi ihmistä pelastaa. Vain sana ristiinnaulitusta ja ylösnousseesta Herrasta pelastaa sen, joka uskoo sen.